

Nelikätisesti piirrettyä sarjakuvaa

©Vesa Kataisto

Florent Ruppertin ja Jérôme Mulot'n nelikätinen piirtäminen perustuu paljolti improvisaatioon, vaikka lopputulos näyttääkin tarkasti suunnitellulta. Sarjakuvaa sukkanukesta vastaanottaa Hanna Sirola.

Ville Hänninen

Florent Ruppert ja Jérôme Mulot tahovat herättää lukijansa. Joskus törmää tekijöihin, jotka tuntuvat mullistavan käsityksiä siitä, mitä sarjakuva voi olla. Florent Ruppert ja Jérôme Mulot kuuluvat heihin.

Heidän viime syksynä suomeksi ilmestynyt albuminsa Apinatarha (Huuda Huuda, suom. Viljami Jauhiainen) on melkoinen ilmeystys, satakunta sivua syvimustaa, ilkeää ja nokkelaa huumoria. Poliittisesta korrektiudesta viis veisaavissa tarinoissa äimistellään muun muassa itsemurhaa bumerangilla, miekannielijöitä ja

eläinten parittelua.

Kokonaisuuden kruunaa kokeileva, erilaisilla ratkaisuilla leikittelevä kerronta, joka vie sarjakuvan ulos joskus ahtaista raameistaan. Tarinoissaan Ruppert (s. 1979) ja Mulot (s. 1981) hyödyntävät niin animaatiokiekkoja ja erilaisia askartelutehtäviä kuin viittomakielen

"Emme mieti, onko jokin aihe sopiva tai epäsopiva. Ihmisten typeruus ja kummallisuus on meistä aina yhtä kiehtovaa", Apinarhan toinen piirtäjä Jérôme Mulot napauttaa.

merkistöäkin. Koska harva tahtoo repiä kirjoja selvittääkseen, mitä tarinoiden piilokuvista löytyy, kuvat voi myös tulostaa tekijöiden kotisivulta.

Kaiken taustalla on lukijan herättely. Samanlaisen aktivointiin kaksikko pyrkii myös piirtäessään julkisesti.

– Ranskassa on hyvin tavallista, että piirtäjät käyvät uuden albumin ilmestyttyä signeeraamassa sitä kaupoissa ja sarjakuvafestivaaleilla. Koska se on yksi harvoista mahdollisuuksista kohdata lukija, päätimme käyttää signeeraustilanteita improvisaation välineenä, Ruppert kertoo.

Ruppert ja Mulot juttelevat ihmisten kanssa niitä näitä, esittävät joskus erikoisiakin kysymyksiä ja tekevät käydyistä keskustelusta sarjakuvan.

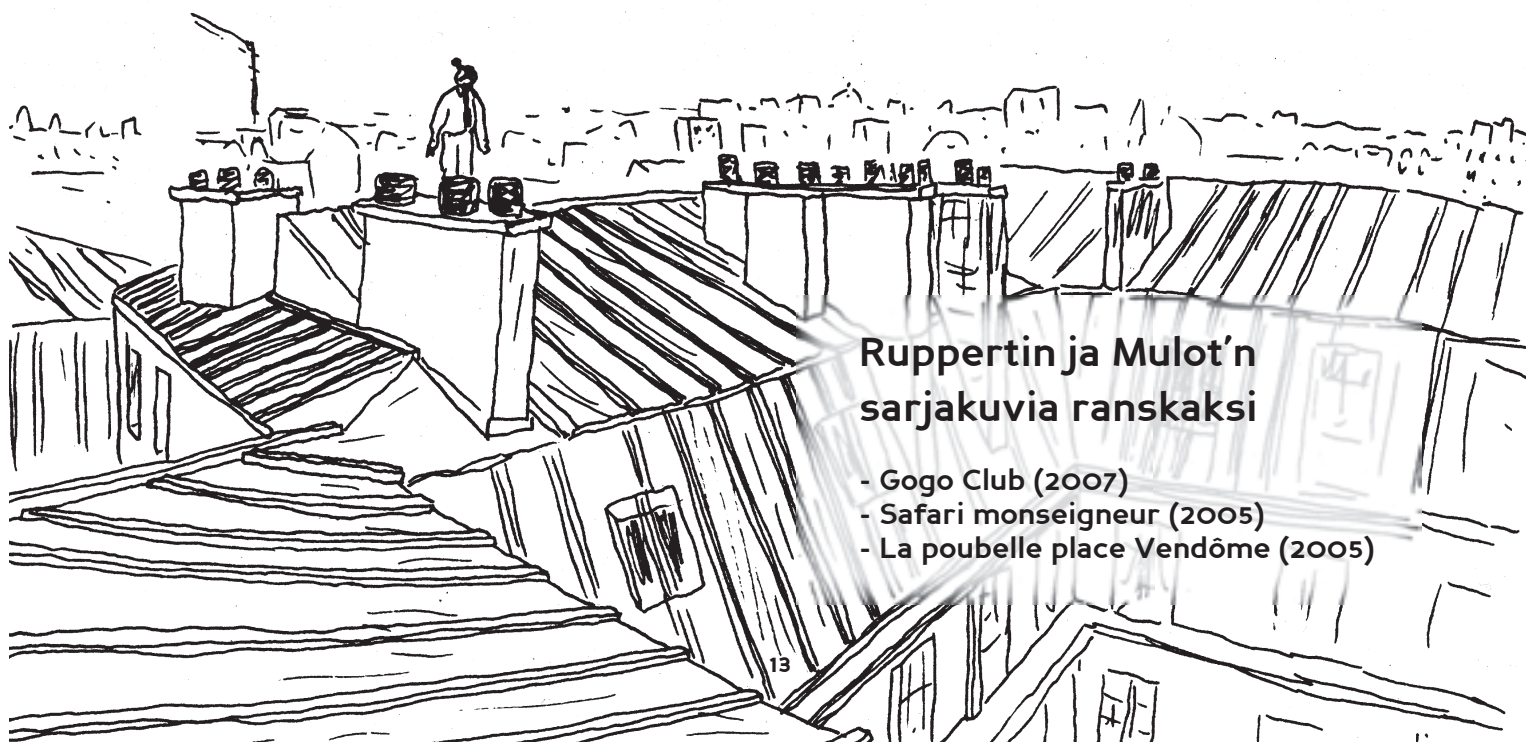
– Tämä on meidän versiomme omaelämäkerrallisesta sarjakuvasta, jossa sarjakuva syntyy melkein samaan aikaan kuin asiat tapahtuvat, Ruppert jatkaa.

Dijonin taidekoulussa toisensa 2000-luvun alussa tavannut kaksikko sekä kirjoittaa että piirtää kaikki tarinansa yhdessä. Sarjakuvissa se on todella harvinaista. Ainoana esimerkkinä mieleen tulevat samalla lailla työskentelevät Pierre Dupuy ja Charles Berberian. Erikoisen ratkaisu kuitenkin toimii hienosti.

– Tyylimme muovautuu vapaasti kokeilujen kautta. Jos Jérôme keksii uuden tavan piirtää vaikka jonkin vaatekappaleen, matkin häntä. Koska en kuitenkaan

tee sitä ihan samalla tavalla vaan lisään sekaan omiani, hän joutuu vuorostaan matkimaan minua!, Ruppert naurahtaa.

– Olemme tehneet tähän mennessä kolme albumia ja yhden lehden. Meillä on kuitenkin niin monta projektia tekeillä, että emme edes ehtisi kokeilla, mitä saisimme aikaan omillamme, Mulot säestää.

Ruppertin ja Mulot'n sarjakuvia ranskaksi

- Gogo Club (2007)
- Safari monseigneur (2005)
- La poubelle place Vendôme (2005)